

(Pater noster qui es in cœlis) argutè colligit; si in cœlis istis, nempe superioribus Mundi partibus locus DEI esse creditur, melioris conditionis sunt aves, quarum vita DEO est vicinior. Et in Psal. 22. Si cœlum istud corporeum, quod oculis videmus, intelleximus esse habitationem DEI, utique transitura est habitatio Dei, Quia cœlum & terra transibunt.

85. Deinde ascendisse credimus Christum supra omnes cœlos, adeoq; extra mundi istius creati compagem positos, quò locorum διαστήματα & physicas conditiones posse percingere, nemo nisi extremè & amens & impius statuerit.

85. Id quod Bucerus etiam animadvertit in suis Retractationibus, scribens: Cùm cœli ad quos Christus ascendit, sint super omnes cœlos, equidem non ausim illos definire nisi scripturæ verbis; non rationis nostræ prædicamentis. Scriptura autem illos non nisi beatitudine, maiestate, sublimitate, virtute divina definivit: non locorum intercapedinibus: clareq; testatur eos in Cor hominis non ascendere.

86. Præterea ita ascendisse Christum ad cœlos novimus, ut confederit ad dextram Patris: Quæ sessio, uti mox ostendetur, tum omnem localitatem, tum quasvis leges physicas penitus excludit.

Et